

Žalm 65

Na Sionu se čest ti dává

Ženeva 1551

1. Na Si - o - nu se čest ti dá - vá, ó Bo - že, Pa - ne náš,
tam to - bě lid tvůj chvá - lu vzdá - vá, že hříš - né při - jí - máš.

Tam k to - bě bu - dou při - chá - ze - ti i ji - ní o - de - všad,

tys ho - tov pros - by vy - sly - še - ti, v své lás - ce k nim se znát.

2. Vin našich hrozně rozhojnění, jež se nás zmocňuje,
i všechna naše přestoupení tvá milost shlazuje.
Je blažen, koho vyvoluješ a k sobě přivádíš,
též v chrámu svém jej posazuješ, svým dobrým provázíš.
3. V tvém domě budem nasyceni vším dobrým v hojnosti,
v chrámu tvém najdem potěšení ze slova milosti.
Hle, věci předivné nám dává tvé poznat zjevení,
tvé království je naše sláva, ó Bože spasení.
4. Ty upevňuješ mocně hory, jsa silou opásán,
svět celý i se svými tvory je bázni otrásán.
Sám ty zvuk moře ukrocuješ i jeho ječení,
národy světa utiňuješ při jejich bouření.
5. Svou láskou navštívuješ zemi a deštěm svlažuješ,
svým požehnáním, dary všemi ji obohacuješ.
Brázdy její ty urovnáváš, záhony pěstuješ,
všem plodům požehnání dáváš, když vláhu daruješ.
6. Ty korunuješ v laskavosti úrodou každý rok,
tvá šlépěj svědčí o milosti, o lásce každý krok.
Když přehojně tak práci naší v své žehnáš štědrosti,
kež se jen k tobě zpěvy vznáší co obět' vděčnosti.

podle Fr.Šebesty Sl.Radechovská